

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Velkommen Morgenstund med Guld

Citation: Kingo, Thomas: "Velkommen Morgenstund med Guld", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid92056.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Fierde Morgen-Sang. (Melodien findis paa dend 24. og 25. Side.)

1.

Velkommen Morgenstund, med Guld og Gavn i Mund!
Lov skee dig, gode GUD, jeg vogned glad og sund:
Nu skal min Øyenbryn ey meere Hvile faa,
Før min Food
Med Hiert' og Mood
I HERrens Huuß skal staa.

2.

I Aftis blev vort Lyvs og Brende-Lampe slukt,
Men JESus Verdens Lyvs i Siælen skinde smukt:
Min trætte Krop i Fred og Leyde hvilte sig,
Og min Seng
Var ey saa æng,
GUD bode jo hos mig.

3.

O GUD, dit Øye vaar min klare Natte-Sool,
Om end min Hvile-Halm laa paa din Foode-Stool:
Dog saaest du ned oppaa mig usle Creatur,
Mod ald Nød,
Og Satans Stød
Varst du min Vold og Muur.

4.

Jeg derfor nu vil op til HERREns Alter gaa,
Og mine Taare ned udi hans Ager saae:

340 Min Tunge med ald Tak skal løßnis ud af Fryd,
Klinge op
Til Himmel-top,

I Aandens Lyst og Lyd.

5.

Dend Dag som vaar i gaar, har nu ey meere Brug,
Men denne nyder jeg i Tidens Flugt og Fug,
Af HERrens Naade, som er til mit Levnet lagt,
At min Tiid,
Med Frugt og Fliid,
Kand tagis end i agt.

6.

Hielp GUD, jeg kunde saa i Frygt og Agtsomhed,
See hvordan Tiiden bort fra mine Fædre gleed,
At ingen Verdens Lyst mig saa i Sindet groor,
Jeg jo kand,
Med god Forstand,
See hvor dend sig hensnoor.

7.

Jeg har og vel forsøgt hvor foodefalsk og glat
At Verdens Bane er, O GUD! tag derfor fat
Og holdt min høyre Haand, at jeg til Skamfald ey
Skreanter hen,
Saa min U-ven
Beleer mig paa min Vey.

*
– 341

8.

Gid hvert Minut min Siæl i GUD kand være glad,
Og færdig fra sin Krop med Lyst at skillis ad;
Lad min Samvittighed ey blive steene-trykt;
Gid for Synd
Og Søle-dynd
Jeg bær en skyldig Frygt.

9.

Udi mit Kald, O GUD, leg med mig Haand i Haand,
At jeg af Spindelvæv skal ikke snoe mig Baand;
Lad din Velsignelse mig komme til at groo:
Gierighed,
Og Annis Sved
Langt være fra mit Boo.

10.

Din Ære og dit Ord gør her i Norden fast,
At vi fra Lyvset ey i Mørket blive kast
Giv, ved din Hielp og Haand, vor Konge glædis maa
At hans Land,
I lykksom Stand,
Maa lange Grendser faa.

11.

Giv Brød og Biering til hver i sit lovlige Kald,
Bevar hver Christen fra u-christelige Fald
Besøg den Siugis Seng, spiis hver en hungrig Siæl,
Gjør dem frj
Fra vilden Stj
Som ere Satans Træl.

*
– 342

12.

Nu gaar mit Seyerverk, saa lunge GUD hand vil,
Jeg mod min Aften mig og gierne laver til,
Skiær, GUD, min Knude løß, naar det behager dig,
Mig er vel,
Fordj min Siæl
Er meest i Himmerig.